

Εισήγηση στο Καταστατικό Συνέδριο της Π.Ο.ΣΕ.ΔΙ.Π. ΑΕΙ (Αθήνα 6-8/10/06)

Εισηγητής: Σπύρος Ρίζος

**Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του ΕΕΔΙΠ, το παρόν και το μέλλον. Ερευνητικός
Χαρακτήρας ΕΕΔΙΠ. Προσφερόμενο έργο.**

Συνάδελφοι εκ μέρους του ΓΠΑ, ανέλαβα να γράψω την εισήγηση αυτή που αφορά στο χαρακτήρα που έχει το ΕΕΔΙΠ σήμερα και στο χαρακτήρα που επιθυμούμε να αποκτήσει στο μέλλον. Πριν αρχίσω να γράφω, σκεφτόμουν ότι το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι η περιγραφή του σημερινού ΕΕΔΙΠ, αλλά το πώς ακριβώς φανταζόμαστε τη λειτουργία του φορέα στο μέλλον και τι είδους προτάσεις πρέπει καταθέσουμε και να διεκδικήσουμε. Προτάσεις, οι οποίες θα πρέπει να αντιστρέφουν την κακή εικόνα του φορέα και θα πρέπει να συμβαδίζουν με τη γενικότερη αντικειμενική συναντίληψη της εκπαιδευτικής κοινότητας και γενικότερα της κοινής γνώμης. Θα πρέπει συνάδελφοι τουλάχιστον η εκπαιδευτική κοινότητα να καταλάβει ότι είμαστε διδακτικό και όχι άλλου είδους προσωπικό, στα Πανεπιστήμια. Δεν είμαι σίγουρος ότι αυτό έχει γίνει αντιληπτό σε όλες τις περιπτώσεις.

Το πρόβλημα τελικά δεν ήταν οι μελλοντικές διεκδικήσεις, αλλά το τι είναι το ΕΕΔΙΠ σήμερα. Αλήθεια ποιος μπορεί να δώσει έναν σαφή ορισμό για το τι είναι το ΕΕΔΙΠ? Προσωπικά αδυνατώ να κάνω κάτι τέτοιο, οπότε θα περιοριστώ απλά στην περιγραφή των διάφορων ομάδων από τις οποίες αποτελείται το ΕΕΔΙΠ, ανάλογα με τον Κλάδο, την Κατηγορία, το αντικείμενο απασχόλησης και την προέλευση των μελών του.

A. Περίπτωση: Κλάδος I.

Είναι η πιο αμιγής ομάδα του ΕΕΔΙΠ, καθόσον τα περισσότερα μέλη προέρχονται από το πρώην ΕΕΠ. Ακόμα και τα πρόσφατα μέλη του κλάδου, που προέρχονται μετά την ψήφιση του ν.2817/2000, προέρχονται μέσω διαδικασίας εκλογής, με βάση το ΠΔ394, που ίσχυε για το ΕΕΠ. Είναι όλοι ΠΕ και ασκούν σχεδόν αποκλειστικά διδακτικό έργο στα βοηθητικά μαθήματα των ΑΕΙ, όπως στα Αγγλικά, Φυσική Αγωγή, κ.λ.π. Τα δε προσόντα της ομάδας αυτής είναι κατά μέσο όρο, αναβαθμισμένα σε σχέση με τον Κλάδο II.

B. Περίπτωση: Κλάδος II

1) Κατηγορία ΠΕ: Εδώ τα πράγματα δεν είναι ακριβώς όπως πριν. Υπάρχουν μέλη ΕΕΔΙΠ ΠΕ που προέρχονται από εργαστήρια, υπάρχουν μέλη ΕΕΔΙΠ που προέρχονται από τη διοίκηση των ιδρυμάτων, υπάρχουν μέλη που είχαν έλθει στο ΑΕΙ με μοναδικό σκοπό να εκπονήσουν τη διδακτορική διατριβή και βρέθηκαν στο ΕΕΔΙΠ, υπάρχουν μέλη που προέρχονται από το ΕΔΤΠ με ανάθεση διδασκαλίας από το 1984, υπάρχουν μέλη που προέρχονται από το ΕΔΤΠ, με μεταγενέστερες του νόμου βεβαιώσεις των θεσμικών οργάνων περί προγενέστερης ανάθεσης διδασκαλίας. Αλλά και από αυτούς που προέρχονται από εργαστήρια, ορισμένοι ασκούσαν σχεδόν αποκλειστικά διδακτικό έργο (ιδιαίτερα οι υπ. διδάκτορες), ορισμένοι ασκούσαν αμιγώς ερευνητικό έργο, ορισμένοι ασκούσαν και τα δύο και ορισμένοι ασκούσαν τελείως περιφερειακό έργο, είτε στην εκπαίδευση είτε στην έρευνα, είτε και στα δύο. Τέλος υπάρχουν λίγα μέλη ΕΕΔΙΠ που εργάζονταν ως βιβλιοθηκονόμοι, ή μέλη ΕΕΔΙΠ, θεωρητικών αντικειμένων, που με κανένα τρόπο δεν θα έπρεπε να ανήκουν στο ΕΕΔΙΠ, αφού πουθενά στα καθήκοντα του ΕΕΔΙΠ, με την ισχύουσα νομοθεσία δεν προβλέπεται η διδασκαλία π.χ. Θρησκευτικών ή άλλων θεωρητικών μαθημάτων.

2) Κατηγορία ΤΕ: Εδώ τα πράγματα είναι περίπου όπως προηγουμένως περιέγραψα, με τη διαφορά ότι μάλλον κανένα μέλος ή ελάχιστα μέλη ΤΕ, είχαν ανάθεση διδασκαλίας από το 1984. Τα όργανα και εδώ αποφάσισαν ετεροχρονολογημένα την ανάθεση διδασκαλίας, υποβοηθούμενα σε κάθε περίπτωση από σχετικές νομικές γνωματεύσεις σειράς Νομικών Συμβούλων των ΑΕΙ, που έρχονταν σε σχετική αντίθεση με τον ψηφισμένο νόμο. Επίσης σε αρκετές περιπτώσεις πρώην μέλη ΤΕ ΕΔΤΠ εντάχθηκαν στο ΕΕΔΙΠ, ενώ εργάζονταν στα ΑΕΙ ως Διοικητικό Προσωπικό των Τομέων και των Εργαστηρίων και όχι ως Διδακτικό, αλλά ούτε καν ως Τεχνικό Προσωπικό των Τομέων και των Εργαστηρίων αυτών.

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω δεν νομίζω να υπάρχει, κανένας λογικός άνθρωπος θα ισχυριστεί ότι το ΕΕΔΙΠ είναι ένας ομοιογενής φορέας. Απεναντίας μάλιστα είναι αυταπόδεικτο ότι πρόκειται για έναν πολυσυλλεκτικό φορέα, η ίδρυση του οποίου προσπάθησε να βάλει κάποια τάξη στη δημιουργημένη σύγχυση που επικρατούσε και επικρατεί ακόμα και σήμερα, στη μερίδα αυτή του προσωπικού των ΑΕΙ.

Ας δούμε αναλυτικά τι γίνεται σήμερα.

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, υπάρχουν μέλη ΕΕΔΙΠ (και ΕΤΕΠ αντίστοιχα) που ασκούν ακριβώς το ίδιο έργο που ασκούσαν και πριν την ένταξή τους στο ΕΕΔΙΠ, με ότι αυτό συνεπάγεται για την ετερογένεια και την εικόνα του φορέα. Στις περιπτώσεις αυτές η

ένταξη των μελών αυτών στο ΕΕΔΙΠ, έγινε ακριβώς με τα κριτήρια του σχετικά υψηλότερου μισθού, αφού τα μέλη των οργάνων που αποφάσισαν την ένταξη, σε καμία περίπτωση δεν ήταν ενημερωμένα για το νομικό καθεστώς του φορέα μας, ή και δεν ήθελαν να ενημερωθούν, αφού οι εντάξεις αυτές δεν έθιγαν το δικό τους φορέα. Τέλος, αυτό που είναι ακατανόητο, είναι ότι ακόμα και σήμερα, μετά από 6 χρόνια λειτουργίας του ΕΕΔΙΠ, υπάρχουν περιπτώσεις που τα μέλη των οργάνων δεν γνωρίζουν το θεσμικό καθεστώς που διέπει τα μέλη ΕΕΔΙΠ. Άλλα, υπάρχουν ακόμα και μέλη ΕΕΔΙΠ που δεν γνωρίζουν το θεσμικό τους πλαίσιο. Τέλος σε πολλές περιπτώσεις υπάρχει ανισοκατανομή των μελών ΕΕΔΙΠ μεταξύ των Τομέων συνέπεια του τρόπου προέλευσης των μελών του.

Συνοψίζοντας συνάδελφοι,

Υπάρχει μια κακή διαμορφωμένη πραγματικότητα, που αντλείται και αντανakλάται και αντανakλά, όχι μόνο από και προς τον θεσμικο-επαγγελματικό μας ρόλο, αλλά και από την ετερογένεια και τον ετεροκαθορισμό του έργου που επιτελούμε.

Ας πάμε τώρα στο τι είδους έργο επιθυμούμε να ασκεί το ΕΕΔΙΠ:

Κατ’ αρχήν επιθυμούμε να ασκεί το έργο που προβλέπεται από το νόμο της ίδρυσής του. Για τον Κλάδο Ι, τα Ειδικά Μαθήματα και για τον Κλάδο ΙΙ τη διεξαγωγή των Εργαστηριακών Ασκήσεων και την Επίβλεψη της Πρακτικής Άσκησης των Φοιτητών.

Αρκούν αυτά συνάδελφοι, για ένα μέλος Διδακτικού Προσωπικού ενός ΑΕΙ? Εξαρτάται πόσο ψηλά ή χαμηλά τοποθετείται ο πήχης.

Ποια είναι η αποστολή ενός ΑΕΙ? Η μετάδοση και η παραγωγή της γνώσης στην οικεία επιστήμη.

Ποιος είναι ο χαρακτήρας ενός ΑΕΙ? Είναι διττός εκπαίδευση και έρευνα για την παραγωγή γνώσης.

Ποια είναι τα κριτήρια εξέλιξης των διδασκόντων ενός ΑΕΙ? Οι δημοσιευμένες ερευνητικές εργασίες.

Ποια είναι τα κριτήρια εξέλιξης σε ανώτερη Βαθμίδα ενός μέλους ΕΕΔΙΠ? Το έργο που επιτέλεσε και η εν γένει επιστημονική του δραστηριότητα.

Πως κρίνεται το διδακτικό έργο που επιτέλεσε? Δεν κρίνεται και σε ορισμένες περιπτώσεις δεν έχει επιτελεστεί τέτοιου είδους έργο.

Πως κρίνεται η εν γένει επιστημονική του δραστηριότητα? Από τις δημοσιευμένες ερευνητικές εργασίες.

Ποια είναι τα κριτήρια εκλογής ενός μέλους ΕΕΔΙΠ, (εφόσον διαθέτει τα τυπικά προσόντα)?

Οι δημοσιευμένες ερευνητικές εργασίες.

Ποια είναι τελικά τα κριτήρια αξιολόγησης ενός ολόκληρου ΑΕΙ? Οι δημοσιευμένες ερευνητικές εργασίες.

Στην Αγγλία, μέσω της δημιουργίας του Teaching Assessment Exercise, που ανέπτυξε μεθόδους και αποδεκτούς τρόπους αξιολόγησης της διδασκαλίας, έχει αποδειχτεί ότι αναμφισβήτητα υπάρχει υψηλή θετική συσχέτιση μεταξύ ποιότητας διδασκαλίας και της ερευνητικής δραστηριότητας των διδασκόντων. Δηλ. έχει καταρριφθεί η θεωρία ότι μπορεί να είναι κανείς πολύ καλός δάσκαλος, χωρίς να είναι συγχρόνως και καλός ερευνητής.

Η γνώση συνάδελφοι, δεν είναι στατικό στοιχείο το οποίο μένει στάσιμο στο διηνεκές, αλλά εμπλουτίζεται συνεχώς και εξελίσσεται με το χρόνο. Αρκεί να φανταστεί κάποιος το πως ήταν τα Εργαστήρια των Πανεπιστημίων πριν 30 χρόνια και το είδος της παρεχόμενης εργαστηριακής εκπαίδευσης. Αν εξαιρέσουμε μερικές θεμελιακές εργαστηριακές ασκήσεις του κάθε αντικείμενου της επιστήμης, σπάνια θα βρει κάποιος να διδάσκονται οι ίδιες εργαστηριακές ασκήσεις σήμερα. Αλλά και τα ίδια τα αντικείμενα σε πολλές περιπτώσεις έχουν αλλάξει. Ας πάρουμε για παράδειγμα την τοπογραφία. Με τον ίδιο τρόπο έκανε την εργασία του ο τοπογράφος πριν από 10 μόλις χρόνια και με τον ίδιο τρόπο την κάνει σήμερα ή θα την κάνει στο εγγύς μέλλον? Όχι συνάδελφοι. Σήμερα χρησιμοποιεί το διαφορικό GPS, ενώ πριν από λίγα μόλις χρόνια, χρησιμοποιούσε το θεοδόλιχο και τη σταδία. Το ίδιο το αντικείμενο της Τοπογραφίας δεν μπορεί να εφαρμοστεί σήμερα χωρίς γνώσεις Γεωπληροφορικής.

Το μεγάλο ερώτημα που μπαίνει είναι το εξής: Πώς τα μέλη ΕΕΔΙΠ μπορεί να ενημερώνονται για την εξέλιξη της επιστήμης τους, στα 35 περίπου χρόνια της Πανεπιστημιακής τους θητείας? Υπάρχει η απάντηση ότι μπορούν να ενημερώνονται από βιβλία, δημοσιευμένες εργασίες κ.λ.π. Μπορεί όμως συνάδελφοι, να διδάξει κάποιος μια εξειδικευμένη Εργαστηριακή Άσκηση π.χ. μέτρηση ιόντων μέσω αέριου χρωματογράφου μάζας, χωρίς να έχει χρησιμοποιήσει το όργανο ο ίδιος σε εργασία ρουτίνας? Μα είναι σαν να προσπαθείς να μάθεις οδήγηση από ένα δάσκαλο οδήγησης που δεν οδηγεί σε καθημερινά δρομολόγια. Πόσο μάλλον που ο δικός μας φορέας, είναι φορέας διδασκαλίας εργαστηριακών, εφαρμοσμένων αντικειμένων, κάτι που καθιστά το πρόβλημα ακόμα πιο σοβαρό.

Ας δούμε ένα άλλο ζήτημα. Ποια ήταν η αναγκαιότητα που γέννησε το ΕΕΔΙΠ Κλάδου Π. Όλοι ή σχεδόν όλοι συμφωνούμε ότι το ΕΕΔΙΠ Π ιδρύθηκε κυρίως για ένα λόγο. Από χρόνια στα ΑΕΙ είχε διαπιστωθεί το κενό που άφησε η κατάργηση της βαθμίδας των παλαιών Βοηθών και Επιστημονικών Συνεργατών και στο χάσμα που υπήρχε μεταξύ των διδασκόντων και των διδασκομένων. Ο θεσμικός ρόλος όμως των βοηθών και των επιστημονικών συνεργατών, εκτός από τη διεξαγωγή εργαστηριακών ασκήσεων, ήταν και είναι και η διεξαγωγή φροντιστηριακών ασκήσεων, η διδασκαλία μαθημάτων και η συμμετοχή σε κάθε είδους ερευνητικό έργο. Δηλ. το θεσμικό πλαίσιο των Βοηθών και των Επιστημονικών Συνεργατών ήταν περίπου το ίδιο με αυτό του ΔΕΠ, με διαφορά ως προς την αναλογία μόνο του προσφερόμενου αυτού έργου. Το ερώτημα που γεννιέται συνεπώς είναι γιατί ο νομοθέτης του νόμου του ΕΕΔΙΠ δεν έδωσε ακριβώς ίδια καθήκοντα στα μέλη ΕΕΔΙΠ, με αυτά που ασκούσαν και ασκούν οι εναπομείναντες Βοηθοί και οι Επιστημονικοί Συνεργάτες. Για όσους συμμετείχαμε στο διάλογο της ίδρυσης του φορέα συνάδελφοι, η απάντηση ήταν αυτονόητη. Υπήρχαν αντιδράσεις. Έτσι ιδρύθηκε ένας φορέας με αυτό το θεσμικό πλαίσιο που ιδρύθηκε και η ζωή θα έδειχνε την κατεύθυνση που ο φορέας αυτός θα έπαιρνε στο μέλλον.

Και να τι έδειξε η ζωή συνάδελφοι. Το ΕΕΔΙΠ είναι όλα αυτά που περιέγραφα προηγουμένως. Μας αρέσει αυτό? Μας αρέσει να ανήκουμε σε έναν ανομοιογενή φορέα με θεσμικό ρόλο τη διεξαγωγή Εργαστηριακών Ασκήσεων και την Πρακτική Άσκηση των φοιτητών, αν και εφόσον περισσέψει κάτι από το δώρο του ΔΕΠ? Μας αρέσει να ανήκουμε σε ένα φορέα που πολύ από εμάς δεν έχουν επίσημη ανάθεση διδασκαλίας? Μας αρέσει να ανήκουμε σε ένα φορέα που πολύ από εμάς δεν έχουν αναλάβει ούτε έναν φοιτητή ως υπεύθυνοι της Πρακτικής του Άσκησης? Μας αρέσει τελικά να ανήκουμε σε ένα φορέα, που κάνει άλλο έργο από αυτό που προβλέπεται? Στο ΓΠΑ τουλάχιστον συνάδελφοι δεν μας αρέσει. Το έχουμε δηλώσει ποικιλοτρόπως. Θεωρούμε ότι ο νομοθέτης θα έπρεπε να προβλέψει τη θεσμική κατοχύρωση και του ερευνητικού χαρακτήρα του ΕΕΔΙΠ, όπως ακριβώς ίσχυε για τους Βοηθούς και τους Επιστημονικούς Συνεργάτες. Η δυνατότητα της προσφοράς του έργου αυτού βέβαια, σε έναν πανεπιστημιακό φορέα όπως είναι το ΕΕΔΙΠ, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να γίνει υπό καταναγκασμό, αλλά πάντα στα πλαίσια της ακαδημαϊκής του ελευθερίας, όπως ακριβώς συμβαίνει και με το φορέα του ΔΕΠ. Επίσης θα θέλαμε να συμμετέχουμε στα μέλη της Τριμελούς Εισηγητικής Επιτροπής της εκπόνησης των Πτυχιακών Μελετών των φοιτητών. Εδώ μάλιστα συμβαίνει το εξής παράδοξο. Εμείς ουσιαστικά καθοδηγούμε τις Πτυχιακές Μελέτες και σε θεωρητικό και σε πρακτικό επίπεδο,

πολλές φορές συμμετέχουμε και με προσωπική εργασία και εμείς τελικά είμαστε αυτοί, που το όνομά μας μπαίνει στις ευχαριστίες μόνο (μετά το τέλος των ευχαριστιών της Τριμελούς Επιτροπής), μέσω της αναγνώρισης του έργου μας, από τους φοιτητές και πάντα στην καλή ή κακή τους διάθεση.

Η θεσμοθέτηση και του ερευνητικού χαρακτήρα του ΕΕΔΙΠ, αλλά και της δυνατότητας να αναλαμβάνουμε Πτυχιακές Μελέτες ως μέλη των Τριμελών Εισηγητικών Επιτροπών, θα λύσει και ένα άλλο πρόβλημα. Το πρόβλημα της ενδεχόμενης μη ανάθεσης διδακτικού έργου. Όπως ξέρετε η λειτουργία των Πανεπιστημίων διέπεται από τους εσωτερικούς κανονισμούς λειτουργίας, οι οποίοι συμπληρώνουν τον υφιστάμενο νόμο. Συνήθως στους εσωτερικούς κανονισμούς γράφονται οι υποχρεωτικές ώρες φυσικής παρουσίας του προσωπικού, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις και οι υποχρεωτικές ώρες διδασκαλίας. Έτσι π.χ. στην Πάτρα οι υποχρεωτικές ώρες διδασκαλίας για το ΕΕΔΙΠ είναι 10, στην Κρήτη 9 εβδομαδιαίως κ.ο.κ. Έχουν όλοι οι συνάδελφοι ανάθεση διδασκαλίας 10 ωρών στην Πάτρα και 9 ωρών εβδομαδιαίως στην Κρήτη? Εδώ είναι οι συνάδελφοι από την Πάτρα και την Κρήτη, ας μας ενημερώσουν. Αν δεν έχουν τις προβλεπόμενες ώρες, πως δικαιολογείται ο μισθός τους? Δεν αποτελεί αυτό πρόβλημα από μόνο του? Και πιθανόν να μην αποτελεί σήμερα. Είμαστε σίγουροι ότι δεν θα αποτελεί στο μέλλον? Στις περιπτώσεις αυτές, νομίζουμε ότι αν το ΕΕΔΙΠ αποκτήσει διττό χαρακτήρα (εκπαιδευτικό και Ερευνητικό), είναι εύκολο να εξηγηθεί το γιατί ενδεχομένως δεν καλύπτει όλες τις διδακτικές ώρες, που προβλέπει ή θα προβλέπει ο Εσωτερικός Κανονισμός. Απλά γιατί προσφέρει και άλλου είδους έργο. Προσφέρει έργο στην Έρευνα και στην καθοδήγηση Πτυχιακών Μελετών.

Θα θέσω ένα ακόμα ερώτημα. Υπάρχει περίπτωση το ΕΕΔΙΠ να ασκήσει Ερευνητικό Έργο από εξαναγκασμό και απέναντι στη θέλησή του? Νομίζουμε ότι δεν υπάρχει καμία τέτοια περίπτωση, γιατί αφενός μεν κανένας δεν μπορεί να εμπιστευτεί την έρευνά του σε κάποιον που δεν θέλει να συμμετέχει οικιοθελώς σ’ αυτή, αφετέρου το ΕΕΔΙΠ εργάζεται στο Πανεπιστήμιο ως διδακτικό προσωπικό, με άλλα λόγια ως Πανεπιστημιακός Δάσκαλος, συνεπώς εργάζεται με ακαδημαϊκούς όρους και η ιδιότητα αυτή μικρή σχέση έχει, ή θα έπρεπε να έχει, με δημοσιοϋπαλληλικούς καθεστωτικούς όρους λειτουργίας.

Επί πλέον, εξαιτίας της ανεργίας κυρίως, τα προσόντα των νεοπροσλαμβανομένων στο ΕΕΔΙΠ είναι πολύ αναβαθμισμένα. Συνάδελφοι που άξιζαν για κάτι καλύτερο βρέθηκαν στο ΕΕΔΙΠ. Στο ΓΠΑ π.χ., έχουν γίνει 6 νέες εκλογές ΕΕΔΙΠ Κλάδου II Κατηγορίας ΠΕ και 2 εκλογές Κλάδου I. Από τις εκλογές αυτές, στις 5 επιλέγηκαν συνάδελφοι με διδακτορικό

δίπλωμα και στις 3 με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Ανάλογος αριθμός πιστεύουμε ότι ισχύει σε όλα τα ΑΕΙ και εδώ είσαστε για να μας ενημερώσετε. Δεν είναι συνεπώς κρίμα, άνθρωποι με πλούσια προσόντα, να πνίγονται στη μιζέρια της διδασκαλίας ενός ξερού εργαστηριακού αντικειμένου και να μην έχουν, θεσμικά κατοχυρωμένη, τη δυνατότητα της έρευνας, ενώ αντίστοιχα συνάδελφοί τους με τα ίδια ή και λιγότερα προσόντα, που έτυχε από συγκυρία ενδεχομένως, να εκλεγούν σε βαθμίδα ΔΕΠ, να έχουν το δικαίωμα αυτό κατοχυρωμένο?

Τέλος στην απασχόληση ιδιαίτερα, αλλά και αλλού ισχύουν ορισμένοι κανόνες. Αν και όταν υπάρξει κάποιο κενό, συνήθως υπάρχουν πολλοί ενδιαφερόμενοι μνηστήρες για να το καλύψουν. Η εμπειρία τουλάχιστον αυτό δείχνει και δεν χρειάζονται πολλά παραδείγματα, παρά φτάνει και αυτό ακόμα το παράδειγμα της ίδρυσης του ίδιου του ΕΕΔΙΠ. Έτσι αν δεν προτείνουμε την αναβάθμιση του ρόλου μας μέσα στα Πανεπιστήμια, τότε το κενό αυτό που δημιουργούμε, θα καλύπτεται από άλλες κατηγορίες προσωπικού, όπως οι διδάσκοντες με τον ν.407, υπ. Διδάκτορες, άλλου είδους προσωπικό και αποσπασμένοι λειτουργοί της Μέσης Εκπαίδευσης, όπως σήμερα σε πολλές περιπτώσεις συμβαίνει. Ποια είναι η θέση μας για τα θέματα αυτά συνάδελφοι? Στο ΓΠΑ τουλάχιστον, διαφωνούμε με κάθε μορφή παροχής ελαστικής ή εξωθεσμικής εργασίας, που συνήθως δρα ή εν δυνάμει μπορεί να δράσει ανταγωνιστικά στο φορέα του ΕΕΔΙΠ. Όλα τα πράγματα κινούνται πάνω σε μια δυναμική ισορροπία και ακριβώς πάνω σε αυτή την ισορροπία επιβάλλεται να πιέζουμε και να προλαβαίνουμε κακές μελλοντικές καταστάσεις.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω συνάδελφοι, τα μέλη ΕΕΔΙΠ του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, επιθυμούμε τη θεσμοθέτηση και του Ερευνητικού χαρακτήρα του ΕΕΔΙΠ, εκτός του Διδακτικού και επιθυμούμε την αναβάθμιση του Διδακτικού μας έργου.

Πρόταση

Θεσμοθέτηση και του ερευνητικού χαρακτήρα του ΕΕΔΙΠ εκτός του Διδακτικού.